

londoni nagy sikereinek, ahova elkísérte őt. A korai halál a franciaországi Boulogneban szőlította ki az élők sorából, 50 éves korában, 1827 augusztus 28-án.

Liszt Ferenc mindig hálásan gondolt vissza atyjára, első tanítómesterére. Világot járó útjában nem került el szülőfaluját sem. Midőn 1840-ben, Pestről Pozsonyba visszatért, Bezerédy tolnai követ felhívására, hogy látogassa meg szülőföldjét, kész volt további utazását is elhalasztani és azonnal Doborjánba menni, ahol az egyszerű falusiaktól ünnepélyes fogadtatásban részesülve, megtekintette a falut, gyermekkori emlékeinek színhelyét, bemenne atyja egykori lakásába is, ahol született.¹ E látogatás alkalmával merülhetett fel benne szülőháza megvételének terve. Ez ügyben személyes érintkezésbe lépett Pál herceggel, aki kész volt a világhírű művész kívánságát teljesíteni, de kétszeri kísérlet (1848, 1853) dacára sem lett a vételből semmi.² Liszt kegyeletes szándéka megvalósulását talán a mostoha idők tették lehetetlenné.

Nagy emberek életrajza szinte hiányosnak tekinthető elődeik életfolyásának ismerete nélkül. Liszt Ferenc, minden idők legnagyobb zongoraművésze, megérdemli, hogy nagyatyja és atyja rokonszenves alakját a feledéstől megóvjuk. Az érdemes elődök egyszerű életpályájának hétköznapi szürkeségére ragyogjon néhány sugár a még érdemesebb ivadék dicsőségének ünnepi fényéből.

Hárich János.

¹ Társalkodó, 1840. 18. sz.

² A. m. 337., 3877., 3884., 3890. sz.

